46. ÉVFOLYAM 45. SZÁM ÁRA: 12,50 Ft 1990. NOVEMBER 7.

LUDAS MATYI

BÁNÓ ATTILA RAJZA

KANNÁBA NEM, CSAK TANKBA TÖLTHETÜNK

KULCSÁTADÁS

Nos, főpolgármester úr, ha megnyerte hadd vigye! (Az MDF nem kér az alpolgármesterségből.)

ÁLL A BÁL

Lampionfüzér csillog a bálteremben.
Metszett pohár szovjet pezsgővel kezemben
sarokban állok, nézem a színes fényeket –
látom-e így a valóságból a lényeget?
Kinn, a poros utcán egy villamos zakatol –
az ám: a törvény mindig fölfeslik valahol...

Már áll a bál, de ez még csupán a kezdet,
a dobogón hangol mindenféle szerzet:
hisz' a mulatság ettől oly alternatív...
S bár a szalonzene ismét valcerre hív,
ez keringőre, amaz tangóra voksol,
s a parketton finoman társába bokszol:
„Nahát! Hallottad-e, hogy X visszatáncolt?"
„Ugyan... Taktikázik! Momentán besáncolt..."
„Figyeled? N balra, Z csak jobbra lépked."
„Igaz, hogy te is a felmentésed kérted?"
„Igyál, pajtás! Az élet úgyis olyan kurta..."
„Mit károgsz? Táncolj! Ez itt egy bál, nem a Jurta!"

Kis szünet: a karmester a kották között matat,
hátha valami más, újabb muzsika is akad...
Ez az! A ritmus jó, a dallamnak van íve!
Egy-két-há... és rajt, ki az új zenének híve!
Ám a társaság egy régi táncrend szerint
e zenére is csak körbe-körbe kering...

W.

NAGY ÜNNEPEK IDEJÉN

– Te hanyas vagy, ötvenhatos?...

MANAPSÁG MÁR NEM „SZÓLNAK LE" FENTRŐL...

– A legjobb reggelt méltóságos uram...
– Áh... Szervusz kérlek...
– Zavarok?
– Nem..., nem..., dehogy...
– Csak meg szeretném kérdezni...
– Ki vele!
– ..., hogy ma milyen ügyekben szólnál le, ha leszólnál?

ÖNKORMÁNYZAT

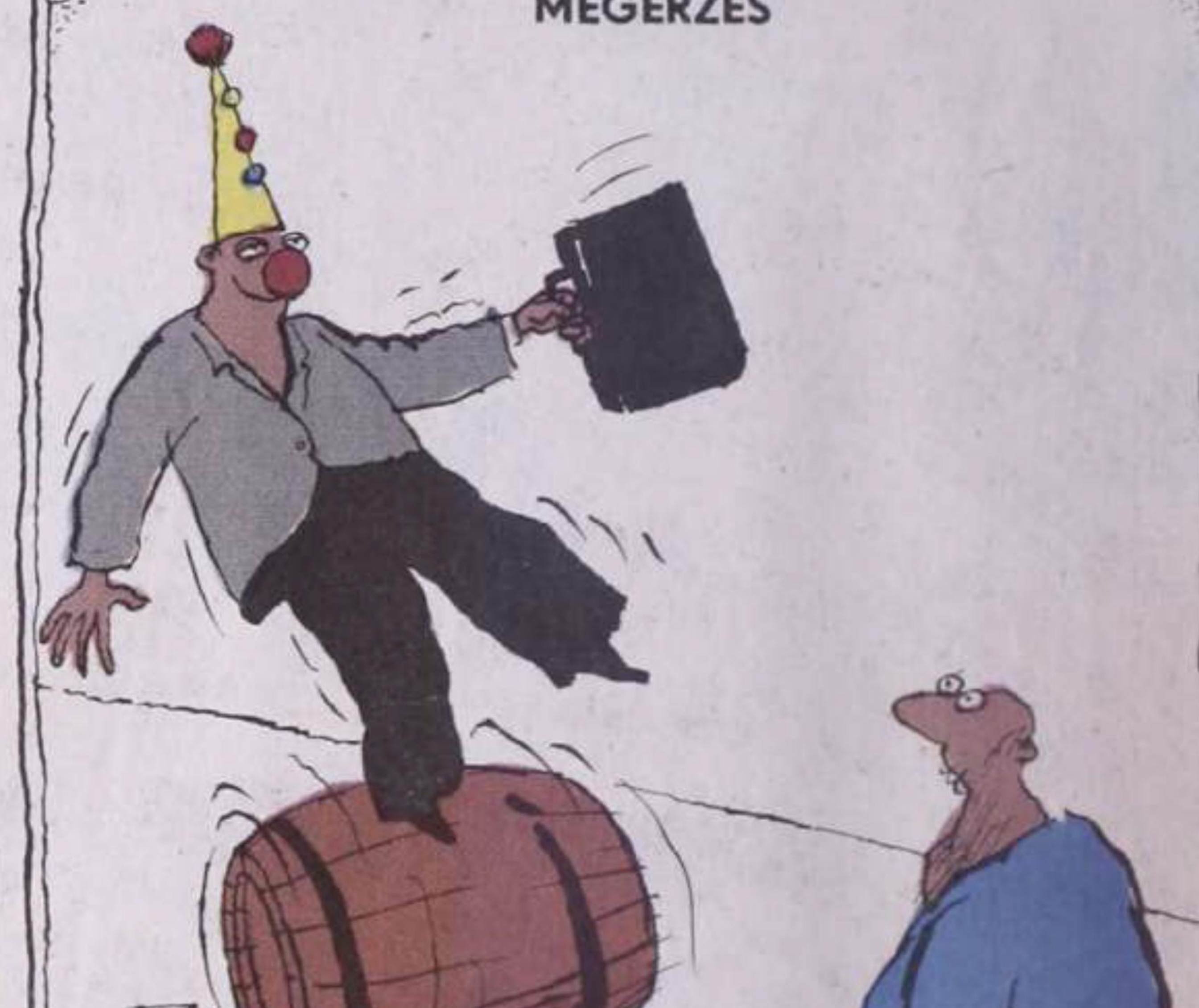
– Őrület! Ez ilyen nagy és bonyolult?

ROSZIK PER

– Nem értem a lelkész urat, mi bántja? Hiszen felmentették...

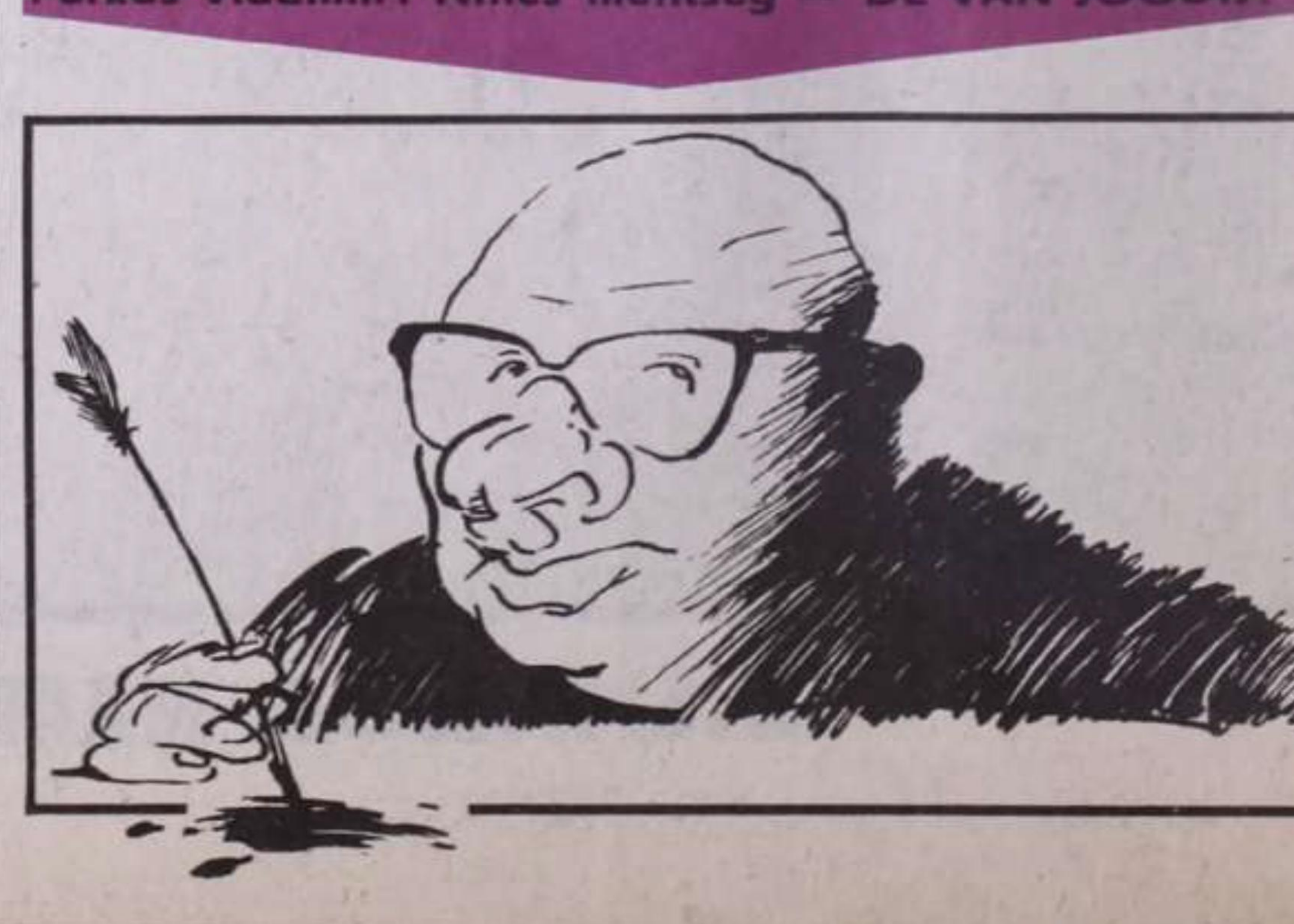
MEGÉRZÉS

– Na, mi újság a parlamentben, képviselő úr?...

POLITIKAI PORNOGRÁFIA

Farkas Vladimir: Nincs mentség – DE VAN JOGDÍJ!

ALAGÚT

Cammogok az alagútban..

Fáradt vagyok, de ez a kisebbik baj.

Az én nagy bajom az, hogy egyáltalán nem tudom, hogyan kerültem ide, az alagútba. Mit keresek én itten? Befelé megyek az alagútba, vagy kifelé tartok belőle? És mi vár rám az alagút végén?

Gyanítom, hogy megint beleestem egy átkozott hasonlatba. Addig írták–mondták nekem szakértők és népvezérek, hogy alagútban vagyunk, és még nem látni a fényt az alagút végén, hogy tessék, tényleg itt vagyok, valóban nem látom a fényt az alagút végén.

De ez a kisebbik baj. Mert lehet egy alagút görbe is, és akkor talán nincs is olyan messze a vége, egy kanyar után máris napvilágra kerülök. Vagy legalább is fényt látok.

Hát ez az én másik nagy bajom, a fény. Városi ember lévén, nekem az alagút a metrót jelenti. Értik, ugye? Én abban az alagútban cammogok, amelyben a metrószerelvények járnak, úgy érzem. Tehát a fény, amelyet megpillantok, lehet a szembejövő vonat reflektora, köszönöm. És nem csak elölről fenyeget ez a kínos találkozás, jöhet a metró mögöttem is, nem igazi öröm az se.

Meggondolták-e azok a politikusok, közgazdászok, újságírók, akik lépten-nyomon ezzel az alagút hasonlattal teszik érzékletessé a társadalom és az egyén társadalmi, gazdasági helyzetét, hogy a frászt hozzák ránk?

Cammogok az alagútban.

Zúg a fejem, erős itt a huzat, de ez a kisebbik baj.

Félek egyedül, ez a nagyobbik baj. Miért nincsenek itt mások is? Főleg azok társaságát hiányolom fájdalmasan, akik beleszuggeráltak engem ebbe az alagútba. Jó, sokan közülük a külföldet járják, hogy egy zsák dollárral várjanak majd a kijáratnál. Egyesek azért nem érnek rá, mert elemző tanulmányt készítenek az alagút-effektusról, mások az alagútból való kikerülés technológiájáról nyilatkoznak szóban és írásban.

Tulajdonképpen nem is a magány nyomaszt a legjobban, inkább attól rettegek, ami az alagút végén vár rám, esetleg.

Hátha nem a metró valamelyik végállomásán kötök ki? Hátha csak egy megállóban találom magam? Hátha ott áll majd a peronon egy zord, karszalagos, egyensapkás menetirányító, és int, hogy bújjak bele az alagút folytatásába? Vagy ha úgy jobban tetszik, egy másik alagútba? És folytatódik minden.

Cammogok az alagútban.

Magányosan, ijedten, semmi jót nem várva.

Már csak egy kívánságom van.

Csapjon bele a menykő abba, aki ezeket a szemléltető hasonlatokat kitalálja, belénk sulykolja.

Kürti András

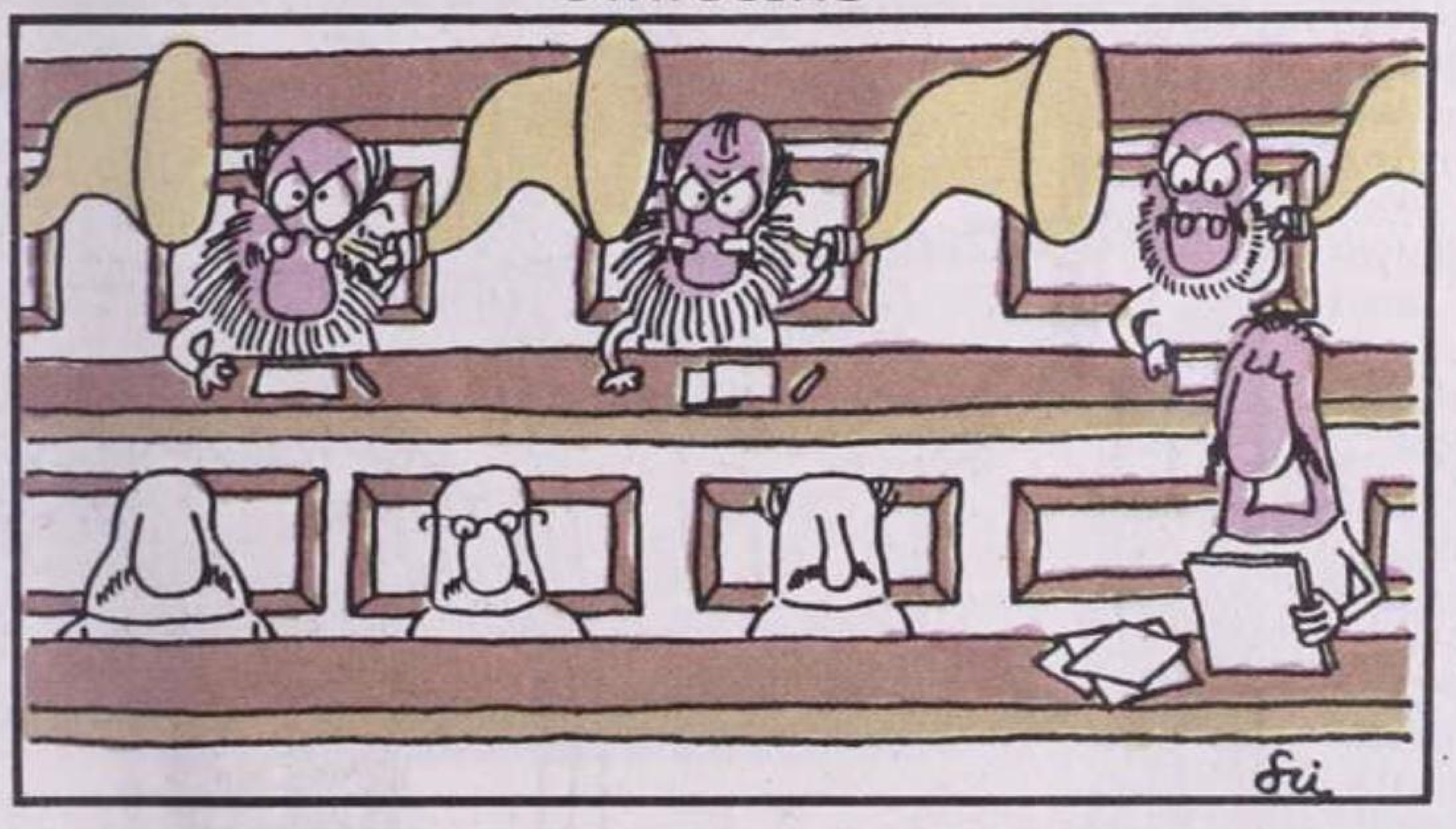
KEDÉLYKÍMÉLŐ HULLÁMVASÚT

HIRDETÉS

„Keresünk olyan nagykorú, magyar állampolgárokat, akik a mindenkori miniszteri fizetés feléért felvállalják, hogy a parlamentben felnőtt emberek módjára viselkednek."

ÓVATOSSÁG

ÍGY KEZDŐDNEK MAJD A JÖVŐ VICCEI:

„Két törpe minoritás megy az úton . . ."

„Két kontraszelektált találkozik a kávéházban . . ."

„Két félművelt vitatkozik az akadémián . . ."

Pályázat

Olvasom, hogy pályázatot írtak ki új történelemkönyvek megírására. A pályázat azért szükségeltetik, mert bár a történelem olyan amilyen, a történelemkönyvek még olyanabbak, tekintettel arra, hogy mindig utólag készülnek el, és mindig az éppen soros megrendelők és lektorok szájíze szerint. Ezen kívánok most változtatni, amikor az elkövetkezendő ötven év magyar történelmének megírásához előzetes forrásanyagot gyűjtök, illetve képzelek el. Lényege, hogy a jövő történelme feltétlen alkalmazkodjon elképzeléseimhez. Ha így lesz, biztos boldog ötven esztendő elé nézünk, és ami a lényeg, a történelemkönyveket nem kell utólag átírni, mert pont olyanok lesznek, amilyennek elképzelem.

Természetesen jelenleg még csak a gyűjtés kezdeténél tartok, még csak a következő évek belpolitikai híranyagainak összeállításával foglalkozom, de tájékoztatásul, a teljesség igénye nélkül, néhányat már közölhetek. Íme:

Tölgyessy Péter külügyminiszter Magyarország új izraeli nagykövetének Csurka Istvánt nevezte ki.

Az Alkotmánybíróság, a Parlament felkérésére írásban közölte, hogy nincs törvényes akadálya annak, hogy az újonnan alakuló Fidesz-kormány kinevezése esetén tizennyolc éven aluliak is tagjai lehessenek a Parlamentnek és a kormánynak. Hírek szerint az új Fidesz-kormány megalakulásának helye a Toldy Ferenc Gimnázium IV./b osztálya lesz a jövő héten. Az új kormány leendő tagjai száz nap türelmi időt kértek érettségi vizsgájukig.

Zsíros Géza országgyűlési képviselő legújabb földtörvény javaslatában ragaszkodik az 1990. évi állapotok visszaállításához.

Beke Katalin, a Takarítók Szakszervezetének titkára kijelentette, hogy amelyik takarító nincs megelégedve a fizetésével, az elmehet tanítani. Elmentek.

Torgyán József kisgazdapárti szóvivő kapta az idei Béke-Nobel-díjat. A díjat Thürmer Gyula, az MSZMP elnöke adta át Stockholmban.

Orbán Viktor köztársasági elnök, mindannyiunk kedvelt Viki bácsija, aki az elmúlt három időszakban köztársasági elnökünk volt, sajtótájékoztatóján bejelentette, hogy a következő parlamenti választásokon – hajlott korára való tekintettel – nem indul, és a jövőben kizárólag unokái nevelésével kíván foglalkozni.

Csoóri Sándor újabb engesztelő cikkének megjelenése után az Írószövetségből kilépett írók bejelentették, hogy belépnek a Besenyő Írók Szövetségébe.

Gáspár Sándor levélben fordult a Kárpótlási Hivatalhoz, melyben kijelentette, hogy bár az elmúlt évtizedekben hátrányos megkülönböztetések érték, kárpótlásra nem tart igényt.

Krassó György és hívei tüntettek a Parlament előtt, és követelték, hogy a volt Nádor-utcát (régebben Münnich Ferenc-utcát) Grósz Károlyról nevezzék el.

Antall József volt miniszterelnök és volt múzeumi könyvtárigazgató az Országgyűléshez írt levelében közölte, hogy a jövőben tizenötmillió magyar rokona kíván lenni.

Dr. Szabad Györgyöt a Duna jegén megválasztották a Rádiókabaré főszerkesztőjének. Az Országgyűlés elnöke Farkasházy Tivadar lett.

A nyugdíjasok tiltakozásukat jelentették be a kormánynál és a Nyugdíjfolyósító Igazgatóságnál, mert nyugdíjukat – sajnos már nem először – 5%-kal nagyobb mértékben emelték a költségvetés terhére, mint a hivatalosan bejelentett és felülvizsgált infláció volt. (Csak emlékeztetőül: az infláció mindössze 3%-ot, míg a nyugdíj növekedése 8%-ot tett ki.) Az ügy kivizsgálására Kormánybizottság alakult.

A Világbank újabb hitelfelvételi kérelmét a Magyar Nemzeti Bank elutasította.

És végül egy rossz hír:

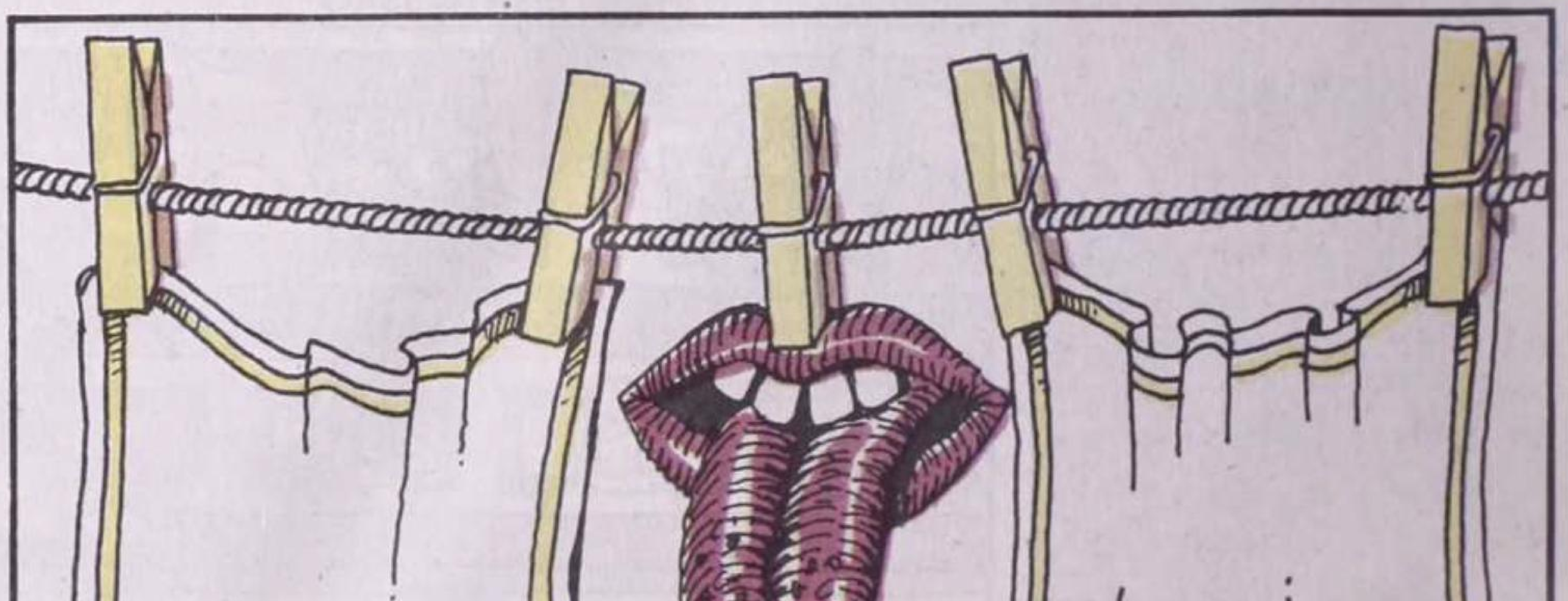
Az anyaggyűjtést rendületlenül folytatja:

Miklósi Ottó

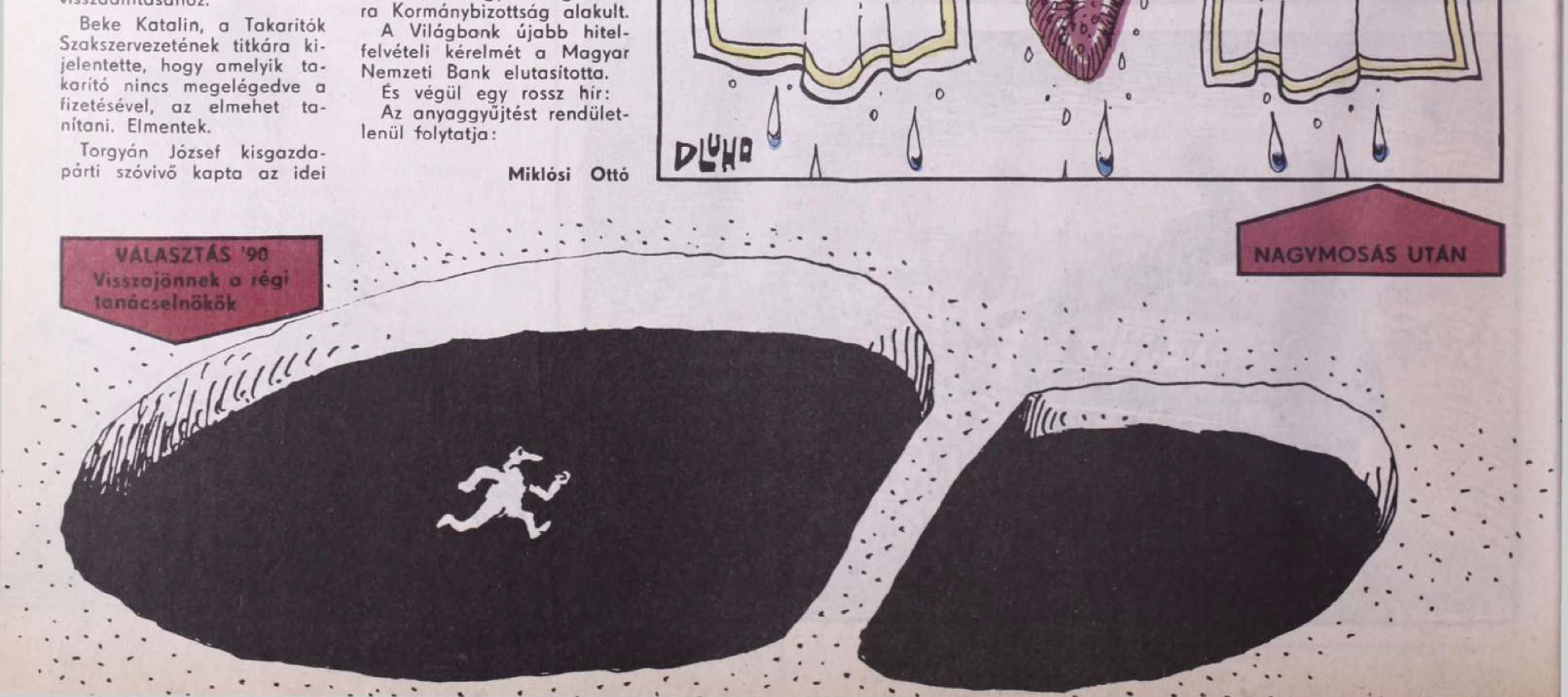

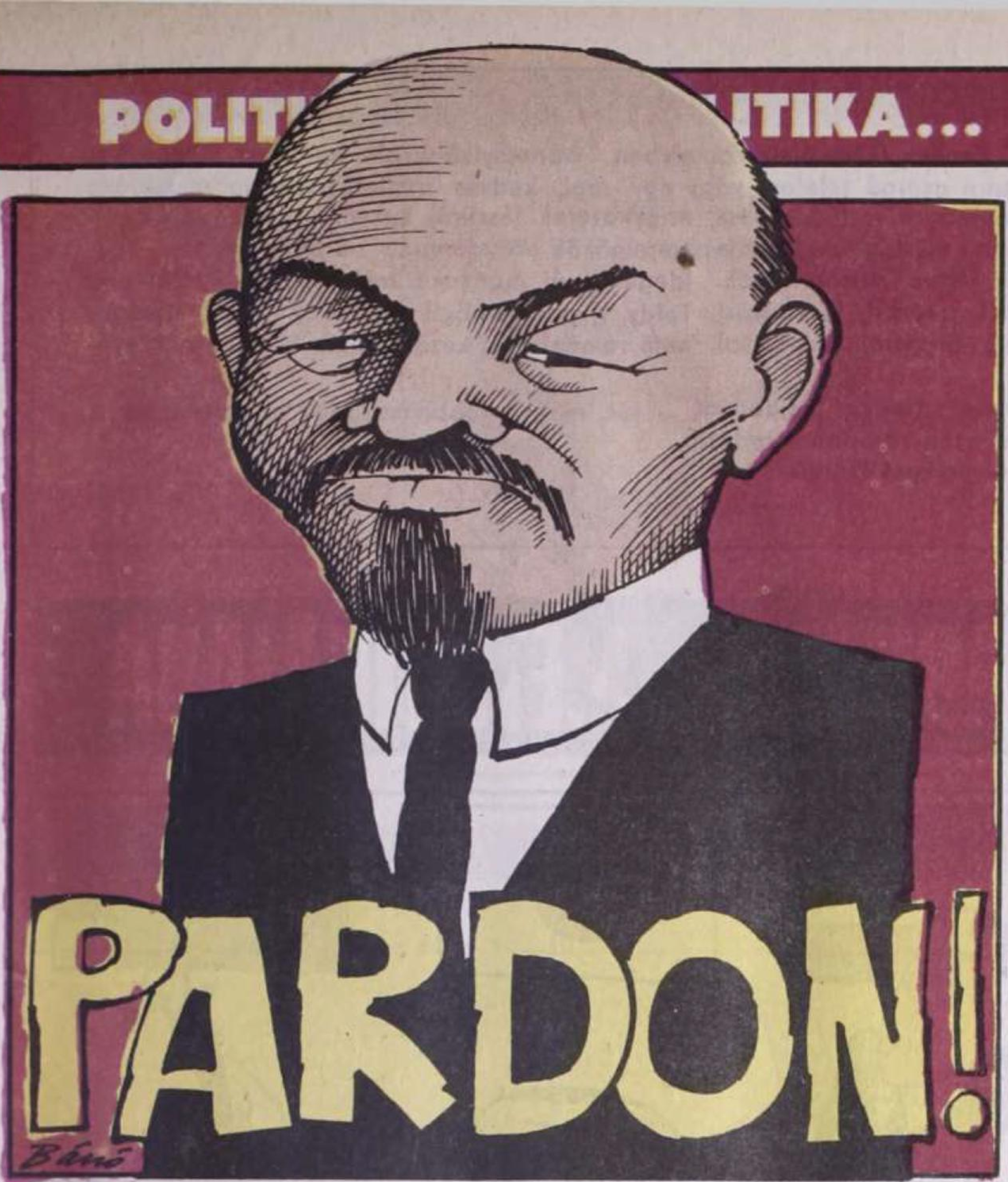
– Mi mindent átélt az öreg, és pont ez a körkörös védelem tesz be neki.

NAGYMOSÁS UTÁN

VÁLASZTÁS '90
Visszajönnek a régi tanácselnökök

NOVEMBER 7-E A NEMDOHÁNYZÓK NAPJA
„Na ugye, hogy mégis ünnep maradt?!"

ÜNNEP TELEPUTTONYBAN

– November hetedikére fellobogózzuk az egész falut? – sápadt el Terike, az új elöljáróság darázsderekú mindenese.

– A plébánia kivételével – szusszantott egy szilvóriumillatút Danos Pista, aki a helybéli, teljesen megújult párt színeiben nyerte el az alpolgármesteri címet.

– Nem lesz ebből baj, Danos elv..., elvi síkon? – suttyantotta Terike a kávézaccot a papírkosárba.

– Ugyan már... Legfeljebb a díszszemle miatt fognak neheztelni – kukucskált ki bátran az alpolgármester az irodaablak függönye mögül a főutcára. Kitüntetéseket pedig egyáltalán nem fogunk osztogatni...

– Bezzeg tavalyelőtt ilyenkor még a sánta postás is megkapta a szochazáért... – görbültek pityergősre Terike mélybíbor ajkai.

– Sose búsuljon, Terike... Bár igaz, hogy azok az idők végképpen elmúltak – töltött magának Danos egy újabb kupicányit.

– Ki látott már feketebetűs ünnepet? – hüppögött a titkárnő.

– Azért az ünnep így is ünnep! – rikkantotta Danos, és kiadta a hadparancsot. – Fogjon egy pennát, Terike, lediktálom a transzparens szövegét.

– De mit fog szólni hozzá a polgármester úr? – kente szét arcán a szemfestéket Terike.

– A könnyekig meg fog hatódni, arra mérget vehet! – rekesztette be a vitát Danos. – Csupa nagybetűvel írja, lelkecském...

...Másnap reggel Teleputtony új polgármestere egészen egyszerűen nem akart hinni a szemének, amikor a fellobogózott kocsma homlokzatán megpillantotta a hatalmas vörösbetűs feliratot:

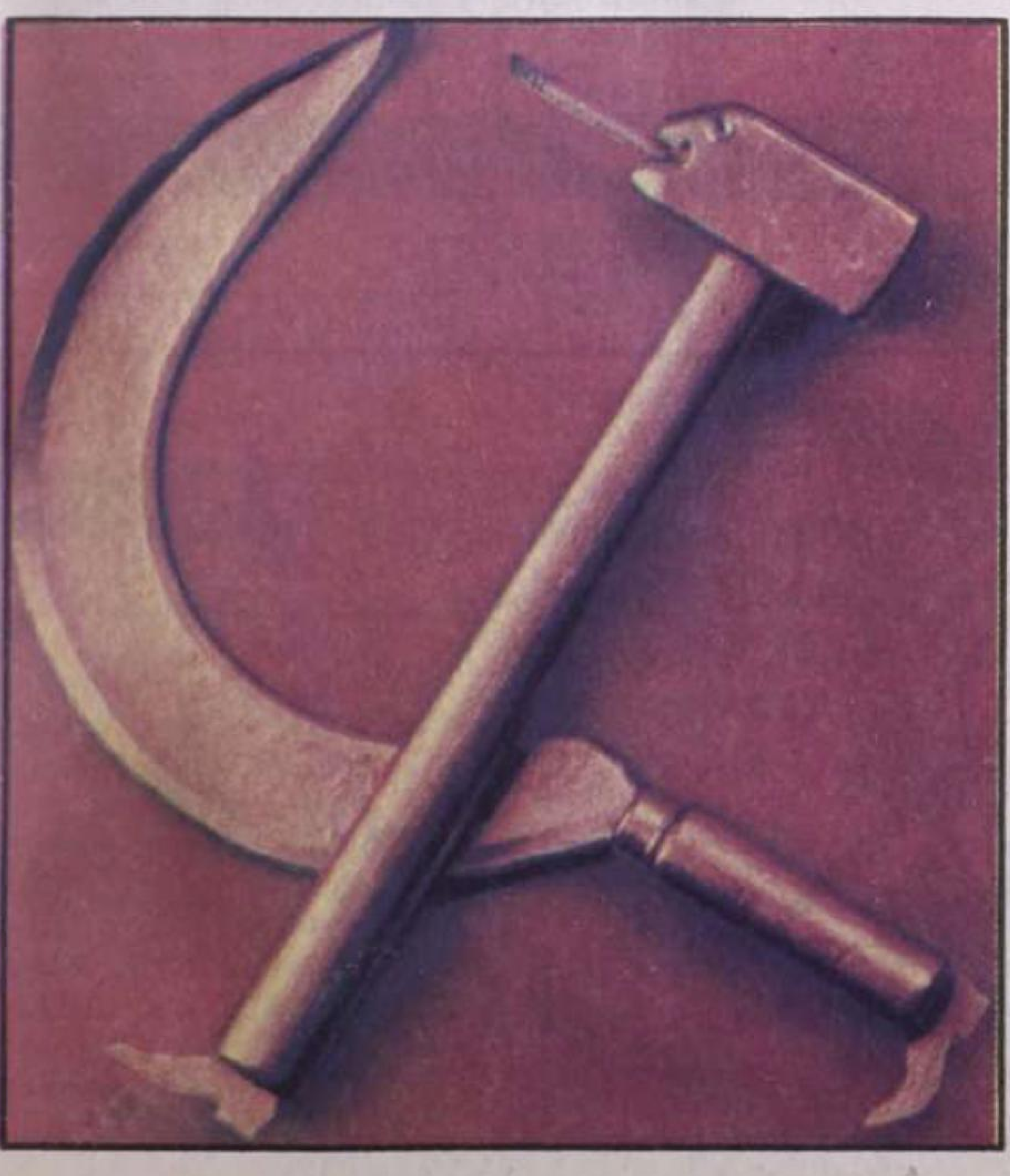
NOVEMBER HETEDIKE ALKALMÁBÓL ISTEN ÉLTESSE A POLGÁRMESTER URAT!

– Hiába na, szeretnek engem a választóim – fújta ki orrrát nagy megindultságában a polgármester. – Hiszen eszükbe jutott, hogy nekem mégiscsak ünnepnap ez a mai!

Ugyanis Rezsőnek hívták az istenadtát...

Walter Béla

A jó plakát: politika két dimenzióban. (A legjobbak esetleg háromban...) Az itt látható plakáttervekkel rajzolóink az elmúlt évtizedekben novemberről novemberre rendszeresen meghirdetett politikai plakátpályázatok emléke előtt tisztelegnek.

A LUDAS MATYI KÖZÖNSÉGSZOLGÁLATA

Oly korban élünk Kedves Olvasóink, amelyben bármelyikünkkel bármikor megeshet, hogy egy váratlanul csörgő telefon, vagy egy régi, kedves iskolatársunk felbukkanása nyomán máról holnapra – hipp-hopp nagykövetek leszünk Luxemburgban, külügyminiszterek a Kossuth téren, esetleg utazó miniszterelnökök szétszórva a nagyvilágban.

Fel kell készülnünk. Nem mozoghatunk idegenül új munkakörünkben sem. Felcserélve régi, bejáratott vízvezeték-szerelői, levéltárosi, Toldy gimnáziumbeli pedellusi vagy bármely más szakmánkat a nemzetmentői hivatással, nem remeghet a kezünk, nem botolhatunk gyakorlatlanságunk miatt.

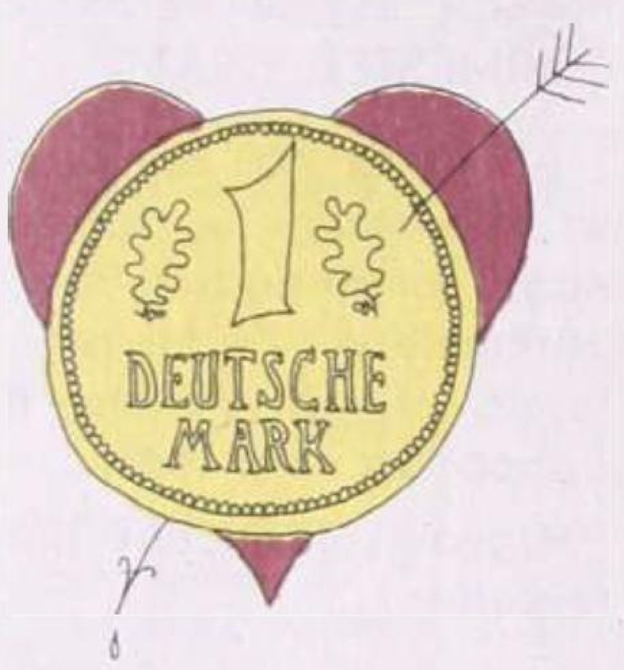
Ma minden becsületes magyar embernek – sőt, még a többi maradék kisebbségnek is – kötelessége felkészülni ezen váratlan feladatra.

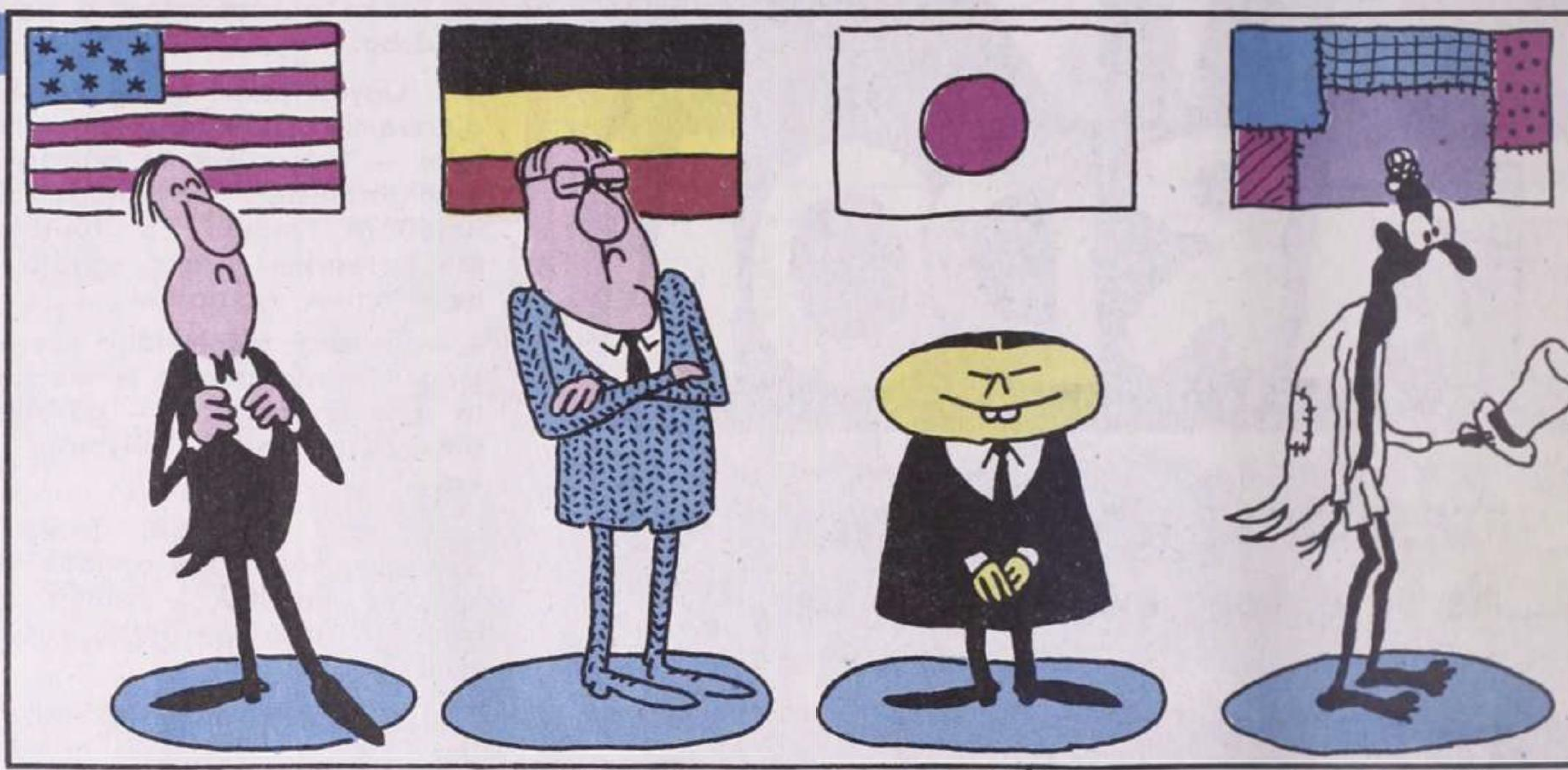
Ehhez nyújtunk most segítséget Önnek.

BEVEZETÉS A NEMZETKÖZI TARHÁLÁS METODIKÁJÁBA

KIKTŐL KÉRJÜNK?

Nem lehetünk válogatósak. Vannak persze különbségek egyes országok között, de meg kell tanulnunk örülni a filléreknek is.

NAGYSZERŰ. KITŰNŐ. TÖKÉLETES. ELFOGADHATÓ.

MIKOR KÉRJÜNK?

A diplomácia kialakította a maga etikettjét, ami megkívánja a mértéktartást.

De nem jó a túlzott halogatás sem.

Legjobb, ha utazásaink során mindig meghívatjuk magunkat fogadásokra, és a vacsorák alatti oldott csevelyt kihasználva valósítjuk meg valódi tervünket.

HOGYAN KÉRJÜNK?

Igen elegáns megoldás, ha a témát egy frappáns ötlettel vezetjük elő, lelkileg mintegy felkészítve partnerünket.

HOGYAN KÉRJÜNK? (folyt.)

Maga a kérés kivitelezése igazodjon a pillanatnyi nemzetközi viszonyokhoz.

MENNYIT KÉRJÜNK?

A túlzott mohóság visszatetsző. Legyünk kompromisszumkészek!

A FELTÉTELEKRŐL

VÉGÜL, DE NEM UTOLSÓSORBAN

Előfordul, hogy vendéglátóink spontán találkozót szerveznek velünk és az utca emberével. Ilyenkor a heves kézrázás, széles mosoly és néhány mondatos kötetlen beszélgetés a megszokott program. Mi azonban ne szégyelljük magunkat: vegyük elő a kalapunkat (mindig hordjuk magunkkal!), és iktassunk be egy kötetlen kalapozást is.

A részletekre rátérve tekintsünk el attól a mellékkörülménytől, hogy otthon éppen milyen kormány kormányoz, milyen gazdasági helyzetű országot.
A lényeg: mindent azonnal elfogadni és megígérni!

A KONKURENCIÁRÓL

Kelet-Európa jelen átalakulási hajszájában egyre több konkurensünk próbálkozik hozzánk hasonlóan megpumpolni a nyugati tőkét. Ezzel a mi esélyeink csökkennek. Bújtatott diplomáciai eszközökkel kell lehetetlenné tennünk helyzetüket a kölcsönpiacon.

Az ügyesebbek szájharmonikázhatnak is.

A MEGÉRTETT VENDÉG

Szobám csendjét – ahol az ingyenkonyhán kapott „egytál" utáni sziesztámat tartottam – kezdetben alig hallható, ám fokozatosan erősödő rekedtes köhögés törte meg. Egy pillanatig úgy tűnt, mintha már a falból jönne! És tényleg! A következő másodpercben egy keshedt alak repesztette át a tapétát, egyik kezével elnézést kérően gesztikulálva, másik kezét köhögő szája elé tartva. A rémület olyan erővel nyomott a fotelhez, mint Gagarint az általa sohasem érzett gyorsulási nyomaték. Rosszat sejtettem:

– Ajánló szelvény kell? – kérdeztem alig hallhatóan.

Rázkódó vállal köhögött, de kezével nemet intett.

– APEH? – nyilalt belém a balsejtelem.

Ismét nemet intett, de most már szűnőben volt a köhögése. Óvatoskodva járatta körbe a tekintetét.

– Pszt! – mondta, majd az előttem fekvő kéziratpapírra felírt egy nevet, felém fordította és magára mutatott.

Ahogy a nagy kő esett le a szívemről, úgy tért vissza a biztonságérzetem! Ugrottam a bárszekrényhez, konyak, cigaretta: no meg egy kis sós süti az asztalra. Jégkocka is került, egy kedves és szívesen látott vendégnek nálam ennyi kijár!

– Cigarettát nem kérek – mondta –, elég volt az utcán abból a kibírhatatlan kénköves motorfüstből! Tisztább levegőhöz vagyok szokva – tette hozzá mentegetőzve.

...Hogy az ezt követő órák során miket mondott, az a kettőnk ügye. Annyit elárulok, hogy panaszkodott. Arról, hogy már túl sok fejes van nála a szocialista relációból. (– és még hányan jöhetnek! – ingatta két tenyere közé fogott fejét). Arról, hogy ezek már az ő pozíciójára törnek. Fűnél-fánál mószerolják és illegalitásból visszamaradt csatornáikon keresztül talán már magánál a Jóistennél is befeketítették! Az embereit is ellene biztogatják! Tegnap úgy vette észre, mintha a beosztottai kis sarló-kalapácsokkal csencselnének. Az egyik főemberét tetten érte, amint a társait egypártra szakadni buzdította. Végül a vállamra borult... és elsírta magát:

– Államosítani akarnak!

– Akkor itt már csak az ima segít! – vontam le a végkövetkeztetést mintegy negyven év tapasztalata alapján.

– Nem hittem volna, hogy egyszer megesik rajtam ez a gyalázat! Én és az ima! Tényleg nincs más megoldás?

– Nincs – mondtam. – Vagy ima, vagy passz! Nos?

– Legyen. Hol van itt a legközelebbi templom?

Megmutattam neki az ablakból. Felém nyújtotta remegő kezeit, s én bátorítóan megpaskoltam azokat. Szemeit könnyek lepték el és halk sóhaj kíséretében – ahogy jött – elment a panelon keresztül.

Hosszan néztem a tapétán megmaradt hasadékot, még sokáig előttem volt görnyedt hátának, roggyant járásának és lemondó kézmozdulatának látványa. Nem szerettem volna a bőrében lenni, anynyi szent! Szántam a szerencsétlent, s csak úgy magam elé suttogtam:

– Szegény, ... szegény ... Lucifer!

Bodnár Gyula

ÉJSZAKÁRA BEZÁRJÁK A PÁLYAUDVAROKAT

– Akkor ahogy megegyeztünk kolléga, a magáé a 3-as, enyém a 4-es vágány.

– Ha szobát óhajt, akkor menjen át a Nyugatiba!

NYUGDÍJBAN

Átütő bírálat

- Egy szépnek jóindulattal sem mondható őszi munkanap délutánján, túl az ebéden, a kávén és a teljesítőképesség tetőpontján, a főtanácsos az íróasztala tetején turkál, többszörösen átforgatva az ott halmozódó papírtömeget, majd feldúltan kikiabál:

– Gizella!!

Az ajtóban megjelenik Gizella, a csicsergő típusú titkárnő, ajkán egy formás „Tessék parancsolni"-val, és magában megállapítja, hogy a főnöki szoba úgy fest, mint egy MÉH-telep, közvetlenül privatizálás előtt.

– Kérem, hívja fel a VIADUKT Kiútkutatónál Bőr Szedlák főkutató urat, és kérdezze meg tőle, lesült-e már a bőr a pofájáról?! Érdeklődje meg, meddig kell még várnom a legújabb gazdaságmentő eszmeszüleményére, amelytől már előre borsózik a hátam? Hogy adom le holnap a bírálatot a bizottságnak, ha azt sem tudom, mit kell ízekre szednem?

– Gizella csivitel egy „igenis"-t, meg egy „máris"-t, sarkonfordul, de a főtanácsos még utána szól:

– Szóról szóra úgy mondja, ahogy mondtam!

– Természetesen...

– Tegye hozzá, ha egy órán belül nem küldik, a főkutató úr akár meg is dagadhat!

Ezek után a főtanácsos félfüllel az ajtórésben ellenőrzi titkárnője megbízhatóságát, aki folyékonyan csobog a készülékbe:

– VIADUKT? Bőr úr? A főtanácsos úr szívélyes üdvözletét küldi és kérdezteti, nem felejtkezett-e meg róla? Ugyanis nem kapta meg azt az értékes programtervezetet az átmenet átmeneti nehézségeinek átmenetéről... Igen, várok... Igen?... Igen?!... Igen... Szíves elnézését... Nagyon köszönjük...

– Na? Sikerült? – a főtanácsos úgy tesz, mint aki egy még fontosabb ügyirattal van elfoglalva.

– Igen, főtanácsos úr...

– Megmondta neki?

– Természetesen, főtanácsos úr...

– Szóról szóra?

– Óh, hogyne!

– És mit felelt erre az a trehány disznó?

– Azt, hogy a múlt heti bizottsági ülésen személyesen adta át a főtanácsos úrnak...

– Nekem?!! – csattan fel a főtanácsos pulykavörösen. – Nekem?! – ismétli kissé csillapulva. – Nekem? – folytatja elmélázva, és szomorúan megvonja a vállát. – Nekem... Na, ja.

Gizella az elandalító fokozatot alkalmazza.

– Azt mondta, olyan rózsaszínű, japán átütőpapíron volt...

– Rózsaszínű!? Szentséges ég!! Csak nem az volt, amikor olyan váratlan hirtelenséggel kellett krmh... a papír? Nem! Tisztán emlékszem, hogy az az átütőpapír sárga volt, kínai volt, és nem a függetlenek készítették. – Rövid töprengés után a homlokára csap. – Megvan! Odaraktam a páncélba az Igazgatóság Lángpallosa alá...

Gizella a páncélhoz röppen, aztán vissza, az egyik kezében egy gyanús külsejű paksamétát tart, a másikkal befogja az orrát.

– Ez az! – örvend a főtanácsos. – Túrót raktam bele, csak megfelejtkeztem róla. Hát ez bizony tiszta penész! Pfű, de büdös! Dobja ki hamar, aztán hozzon füzetet, mert azért ezt a kis izét, ... akarom mondani micsodát megírjuk...

Gizella kizökken légiességéből, leszáll a földre és hápogni kezd.

– De hát, hogyan lehet bírálatot írni valamiről, amit el sem lehet olvasni?

– Egy kiútkijelölő program esetében nem az a fontos, hogy el lehessen olvasni, hanem hogy meg lehessen bírálni! Írja! A VIADUKT Intézet „AMIBEN BENNE VAGYUNK, AZ NEM BIZTOS, HOGY ALAGÚT" című programtervezetével már csak azért sem lehet egyetérteni, mert hozzállása elavult, módszere emészthetetlen és alapelvei feldolgozhatatlanok. Kívánatos lenne az ilyen óbolsevik jellegű, penészes elméleteket korszerű gazdaságpolitikánktól távol tartani, mielőtt még orrfacsaró bűze a hazai és külföldi befektetőket egyaránt elriasztaná!

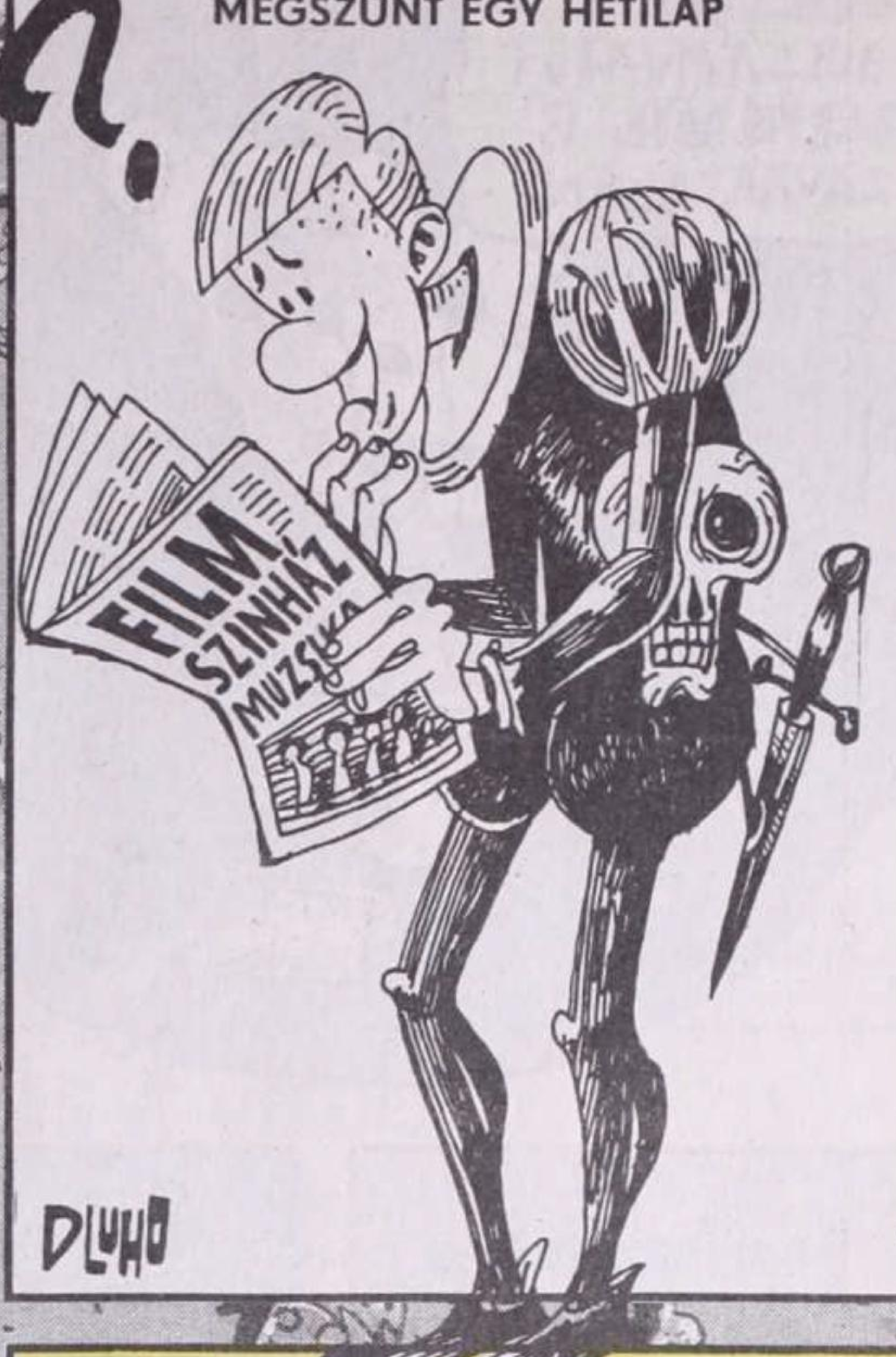
– Jaj, istenkém! –, zökken ki véglegesen szerepéből Gizella. – Nem lesz ez egy kicsit erős? Már úgy értem, ahhoz képest, hogy el sem tetszett olvasni?

A főtanácsos szemében pajkos fény lobban.

– Még hogy erős? Ez a VIADUKT olcsón megúszta. Mert ha meggondolom, hogy lehetett volna az ő anyaga is a sárga átütőn, most aztán kereshetné a kiutat!

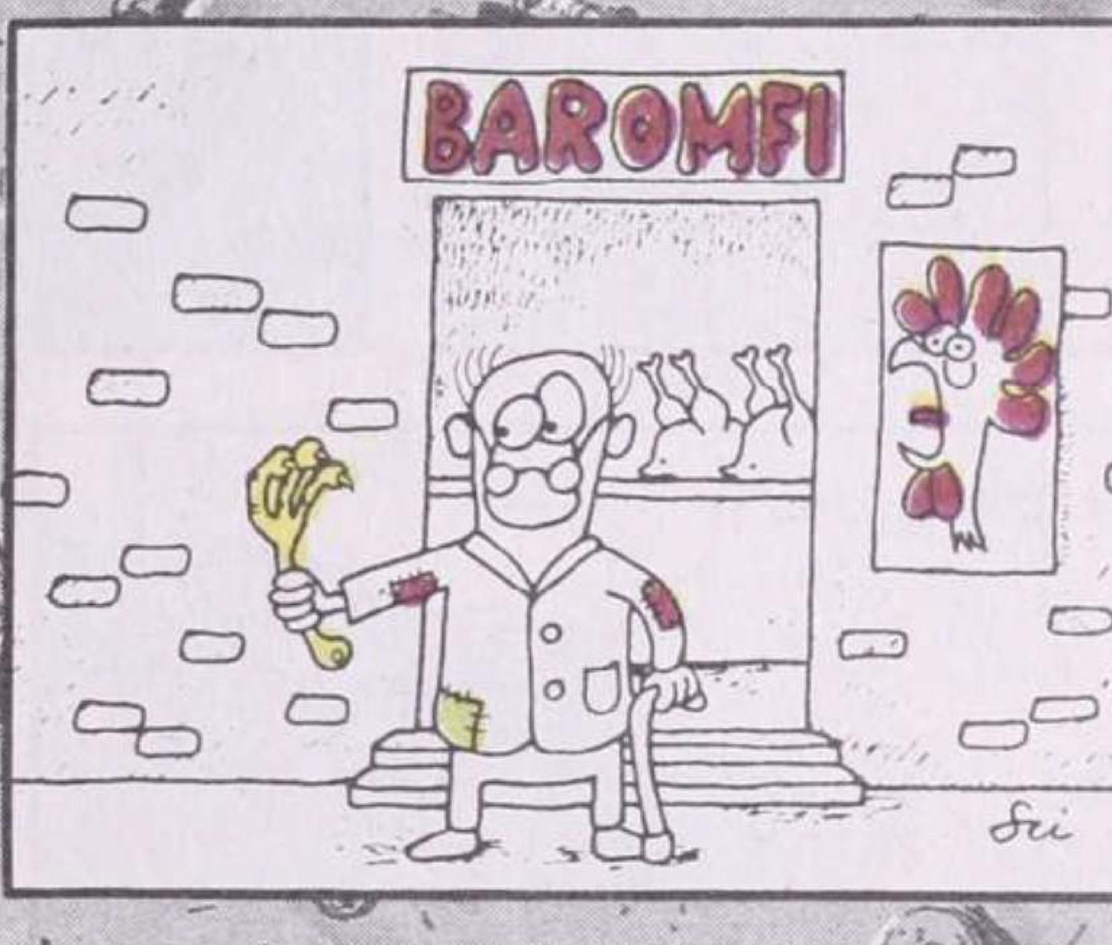
T. Pártos Judit

MEGSZŰNT EGY HETILAP

– Dráma van...

NYUGDÍJAS HAMLET

Megenni vagy nem lenni...

UTOLSÓ LEHETŐSÉG

– Ember! Magának már csak egy foga van?

– Na, ja... Ehhez verem az utolsó garasomat...

KOPLALÓMŰVÉSZ

– Az alpinista anyukák és apukák szülői után várjanak meg, hogy az iskola homlokzatának festését megbeszéljük.

– A nyugdíj emelésre nem tudnának sztrájkot vállalni...?

A kormány legújabb öngólja: BENZINTANKCSAPDA

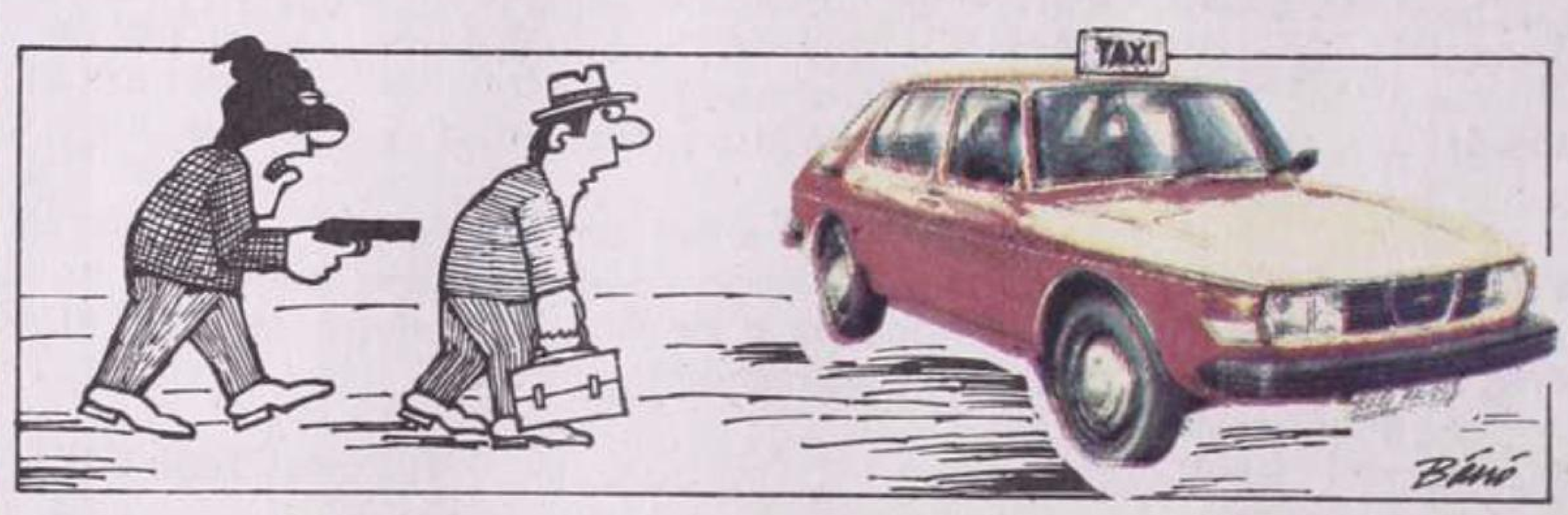
Benzináremelés után...

ÖN DÖNT: ISZIK, VAGY VEZET?

UTASHIÁNY

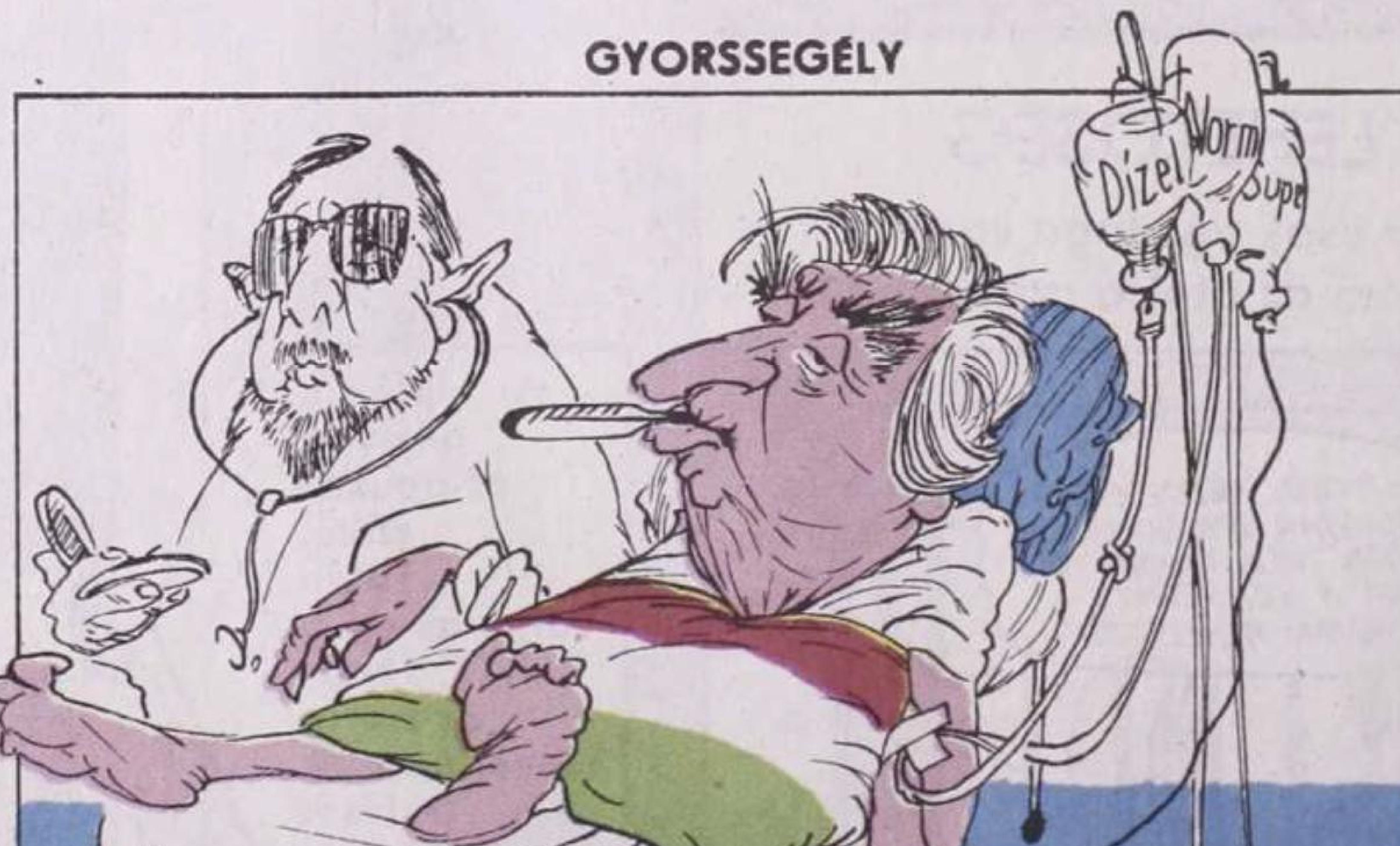

– Most pedig elviszlek Albertfalvára és vissza

– Nem kilenc hónapja volt, hogy te a taxis sztrájknál dugóba kerültél?

GYORSSEGÉLY

BLOKÁD

Mese majdnem felnőtteknek

... És akkor a hetvenkedő kormány hipp-hopp felemelte a fenyőgyanta fogyasztói árát. Hetven százalékkal.

No, erre fel pattant ki csak az igazi haddelhadd! A fenyőfanyűvők, a tölgyhasogatók és a magánjuharosok azon minutumban blokád alá vették az egész országot. A szálfatermetű vállalkozók eltorlaszolták a lassú vizeken átívelő hidakat, a városok legfontosabb csomópontjait, s az Európa felé vezető autópályákat. Lett is olyan forgalmi dugó a damaszkuszi úton, amilyenről még szegény Esterházy Péter sem álmodott.

Az ország megszeppent polgárai első ijedtségükben rutinosan telepakolták éléskamráikat koratavaszig elegendő tejjel, kenyérrel és műgyantával. A rádió és a televízió gyíkfürgeségű riporterei ötpercenként nyugalomra intették a lakosságot, minek következtében a pánik hamarosan a tetőfokára hágott, s Alsópiszkétől Zűrbottyánig minden településen válságstábokat hoztak létre. Az álmukból felriasztott borostásképű szakértők nagy zavarodottságukban félregombolt pizsamáikat próbálgatták a világpiaci árakhoz igazítani. Az immár kényszerűségből hazánkban állomásozó külföldi turisták a Biztonsági Tanács összehívását sürgették. Egyszóval: bénultan várták a tárgyalások végeredményét.

Ugyanis, a kormány és a fanyűvők képviselői már harmadik napja tanácskoztak, szünet nélkül. Javaslat követett javaslatot oly iramban, hogy az egyiket még el sem vetették, máris újabb tizenkettő ugrott a helyébe. Kezdetben a tárgyalófelek közötti ellentétek erősen hasonlítottak a győri blokádhoz: feloldhatatlannak tűntek. Hál' isten később — mint az a mesékben lenni szokott — jóra fordult a dolog, s végezetül mindenki elnyerte méltó kompromisszumát.

Az országban újra megindult a normális élet, a pártok ismét boldogan szapulhatták egymást a parlamentben, s a polgárok vidáman dobálták a kukákba a töménytelen megszikadt kenyeret. Az időközben liberalizált gyantaár jókedvűen kergetőzött világpiaci társaival, csupán egyedül a benzinnel volt némi difi.

Ugyanis azt még jegyre sem lehetett kapni.

Aki nem hiszi, járjon utána...

WÉBÉ

– Az hagyján, hogy levetkőztettek, de a zsebemben volt egy program, amit a bűnözés megelőzésére dolgoztam ki

MAGAS A VÍZDÍJ:

SZEGÉNY EMBER MÁR VÍZZEL SEM FŐZHET . . .

– Kíváncsi vagyok megint kivel lobbyztál egész este?!

– A főváros problémái nem tűrnek halasztást!

MEMOÁR

– RÉSZLET –

. . . Mit tetszett kérdezni? . . . József Attila? Várjunk csak . . . József Attila, József Attila . . . Megvan! Persze, hogy ismertem! Olyan alacsony vagy magaskás ember volt, setéthajú vagy szőkés forma. Ha napokig nem borotválkozott, akkor bizony csupa, de csupa szőr volt mindkét orcája . . . Hát persze, hogy ösmertem! Sőt, az igazsághoz tartozik, hogy ő is ösmert éngem! Magyar nyelvre tanítottam őt a szögedi egyetemen . . . Jaj, aranyoskám, a költő nevét, ha megismételné . . . Nos, igen. József Attila akkoriban már jónevű költő volt, 1924-ben jelent meg második kötete. Én azonnal fölösmertem óriási tehetségét, s ezért azt tanácsoltam néki, hogy azonnal hagyja ott a szögedi egyetemet, lásson inkább világot. Ezt fájó, de tiszta szívvel mondtam néki, hiszen mégiscsak a tanítványom volt. És ő is ösmert éngem . . . Attila megfogadta a tanácsomat, olyannyira, hogy meg sem állt Bécsig, majd Párizsig . . . Sajnos ettől fogva kapcsolatunk már nem volt oly szoros, nem leveleztünk sűrűn. Ha jól emlékszem, egyszer sem írtunk egymásnak . . . De Attila megőrzött éngem emlékezetében. Ezt azzal is tudom bizonyítani, hogy jó tíz évvel később egy szép versében szólott rólam, ahol is rigmusba szedve még a nevemet is megemlíti, emígyen: Horger Antal úr! . . .

W. B.

– Drága, drága, de mióta megvan, senki nem mer szólni, hogy a helyére parkoltam!

BÜSZKE KOLHOZELNÖK
MOSZKVA MELLETT:

A MI KOLHOZUNK A VARSÓI SZERZŐDÉS TAGJA...

VADI ÚJ ALAPELV

„A FÖLD AZÉ, AKI MEGFIZETI!"

– Aztán miért fizessek többet a maga tehenéért?
– Hát csak azért, mert ez nem tehén, hanem kubai traktor.

– Nyugatra szóló, hússzállítási szerződése van...

– Doktor úr, nem adhatnék egy kicsit enni szegénynek mielőtt megint vért veszünk tőle?

TAKARMÁNYHIÁNY

– Hé apjuk! Ne zabáld el a disznó elől a száraz kenyeret!

A Ludas Matyi színpada

HOL A HATÁR?

(jelenet koránkelőknek)

Szereplők:
RIPORTER
JÓZSI BÁ
KISJÓZSI

(Szépen sárgálló búzatábla szélén ácsorog a Falutévé riportere, kezében mikrofont szorongat.)

RIPORTER Kedves nézőim, hát itt vagyunk végre idekint a nagy magyar határban! Határtalan lelkesedéssel jöttünk ide, hogy körülnézzünk, megtudakoljuk, a saját fülünkkel lássuk, mi is történik a határban...

(Nagy bajuszú bácsika érkezik, vállán a kaszával.)

JÓZSI BÁ Hát maga itt csámborog! Nem megmondtam, hogy a lóherénél várjon!

RIPORTER Jujj, de én félek a lovaktól...

JÓZSI BÁ Akkor miért pont magát küldték a riportra?

RIPORTER Mert én már egyetemista koromban is dolgoztam a mezőgazdaságban.

JÓZSI BÁ Na, ne! Mi vót maga, fejőslány?

RIPORTER Madárijesztő... (vidáman körbemutat) Látom, szépen emelkedik a búza...

JÓZSI BÁ A rossebet!... Ha a kormány nem emeli az árát, én fogom emelni!

RIPORTER Az árat?

JÓZSI BÁ A kaszát!

RIPORTER Aztán a földjét visszakapta-e?

JÓZSI BÁ Vissza, ecsém! Az utolsó biogilisztáig!

RIPORTER És mit termeszt a földjében, bátyám?

JÓZSI BÁ Muskátlit. Mind a két cserépben... Na, falok valamit..

RIPORTER Mi van a szüttyőben?

JÓZSI BÁ Kisgazda szendvics.

RIPORTER Az meg milyen?

JÓZSI BÁ Két beszéd között egy harmadik.

RIPORTER Akkor mivel fog jóllakni?

JÓZSI BÁ Azzal, amit a téeszcsében privatizálok magamnak. *(Fiatal férfi közeledik, részegen dudorászva. Bal kezének ujjai külön külön be vannak kötözve.)*

RIPORTER Valaki felénk billeg...

JÓZSI BÁ Kisjózsi az, a fiam!

RIPORTER Ő is itt dolgozik a határban?

JÓZSI BÁ Csak az alternatív szolgálat idejére gyütt haza...

KISJÓZSI Szasztok, dicsértessék, csókolom.

RIPORTER Jónapot kívánok. Milyen alegységnél szolgál?

KISJÓZSI A bosnyákoknál!

RIPORTER Tüzérség?

KISJÓZSI Zöldség. Méghozzá a maffia!

RIPORTER Jújj, de furcsa kesztyűje van magának...

KISJÓZSI (felemeli sérült kezét) Megvágtam az agrárollóval.

RIPORTER Hadd kérdem meg kigyedéktől, hogy mit szeretnének elérni itt a határban?

JÓZSI BÁ Azt, hogy ez a mi alsópiszkei határunk is olyan legyen végre, mint a nyugat-európai határok.

RIPORTER Miért, azok milyenek?

JÓZSI BÁ Jelképesek!!!

(hajnali ködfüggöny)

(Walter)

TESTVÉRISÉG

A Zserbó-bó-bó-bóban Ica így szólt barátnőjéhez, Vicához, kávéját kavargatva:

— Lehet, hogy a férjem, Laci elmegy Brazíliába papnak, téríteni, és én is vele megyek.

— Ti megőrültetek. Hogy képzelitek? — csodálkozott Vica.

— A pápa külön engedélyével. Megírták a lapok, hogy II. János Pál pápa engedélyezte, hogy két hatvan éven felüli nős férfi papi teendőket lásson el a brazíliai őserdőben azzal a megkötéssel, hogy nem folytatnak házaséletet, „testvérként" élnek feleségeikkel. Közlöm, hogy Laci megfelel a követelményeknek, mert elmúlt hatvanéves és már évek óta nem élünk házaséletet. Sajnos.

— Akkor az én férjem, Bandi is lehetne pap az őserdőben, mert ő már hatvanöt éves, és ő se tud már semmit sem csinálni.

— Ezek szerinti ti is „uti frater et soror" vagytok.

— Ez mit jelent?

— Azt, hogy fiú- és leánytestvér módjára élitek le életetek hátralevő részét.

— Sajnos, már most is így élünk évek óta. Hej, pedig nem így volt hajdanában-danában. Bandi miattam ugrott ki a papnövendékek közül, mert nem bírta a cölibátust, a papi nőtlenséget. Annak idején nagyon fickós fiú volt.

— Akárcsak Laci. Akkoriban szó sem volt uti frater et sororról. Régi szép idők.

— Bandi azért térített tovább. Marxizmust tanított a közgázon.

— Laci pedig közgázt a marxistán.

— Aztán mindketten onnan is kiugrottak.

— Igen, mindkettőjüket kirugták, azaz nyugdíjazták. Így lettek idealistákból marxisták, majd marxistákból demokraták.

— És ha most elmennének Brazíliába téríteni, demokratikus idealisták lehetnének.

— Nem is rossz ötlet. Mi lenne, ha ők is megkérnék a pápa külön engedélyét, és ha megkapnák, akkor mind a négyen elmehetnénk Brazíliába.

— Ha bolond lennék. A férjem nem kér engedélyt.

— De miért nem?

Vica kihörpintette a kávéját és szomorúan legyintett:

— Azért, mert, hogy a férjem ne éljen velem házaséletet, ahhoz nem kell külön pápai engedély.

(Motto)

A NEGYEDIK HÁZASSÁG

— Meg kell értened öregem! Nem illett hozzád...

SZENZÁCIÓS VIDEOKAZETTA

Amikor a kuvaiti emír páncélszekrényébe irakiak hatoltak be, nem a trezor süllyedt el, hanem kis híján maga a kuvaiti emír. Ott őrizte ugyanis azt a videófelvételt, amelyen a család férfitagjai szép, szőke svéd lányokkal hancúroznak. Mondják, azoktól a felvételektől még a legkeményebb pornó is ellágyulna, vagy elbújna szégyenében.

Bőr Szedlák, a „Bőr és Szőrme" káefté alapítója, az eset hallatára teletömte a zsebeit készpénzzel és kirohant az aluljáróhoz.

— Do you speak English? — kérdezte egy kisebb gyanús csoporttól.

— Vidéki egyetemisták vagyunk, csak most itt tüntetünk Pesten... — tárták szét a karjukat a fiúk. — Valamennyien jól beszélünk magyarul, habár azt mondják, nincs két egyforma nyelv.

Ebben valamennyien egyetértettek, meg is egyeztek. A legényeket kissé átsminkelték, hogy közel-keletiesebben hassanak, szerződtettek egy-két hirtelenszőke pornósztárt, és olyan videófelvételt rittyentettek róluk, hogy csak úgy recsegett.

Ezen után egy ismeretlen hang felhívta a PANORÁMA szerkesztőségét és felajánlotta megvételre a hírhedt kuvaiti pornó „hiteles" másolatát. A felvételt átvette a világ valamennyi tévétársasága, hosszú hetekig ez volt az éjszaka főműsora, s habár azt még a leskelődő gyerekek is megállapították, hogy nincs benne semmi új, mégsem jöttek rá a turpisságra, mert a pornó már ilyen, ha egyet láttál, mindet láttad!

Csak az emír mérgelődött.

— Ekkora szégyent! Nincs nekem elég bajom, de még a becsületembe is belegázolnak! Máris rajtam röhög az arab világ. Ezt a pancser munkát!

(TPJ)

— Drágám, tartozom egy vallomással!

Bosszankodunk, tehát vagyunk

BOLHAPIAC

Keresnek: Zastava műszaki könyvet, konyhaszéket (hokkedlit), bélyegeket (régi, új, magyar és külföldi), F. C. Internacionálé csapatáról képeket, cikkeket, Jókai regénycímekből írt verset, Négy Évszak sorozatból az Ősz című kötetet.

Kínálnak: Zastava 750-es alkatrészeket, ekrü színű menyasszonyi ruhát, szovjet varrógépet kis hibával, Radal radiátort több méretben és öntöttvas radiátorokat, pados hintalovat, háromégős pb-gáztűzhelyet palackkal, angol nyelvű sikerkönyveket, férfi kabátokat és öltönyöket, fiú ruhákat és cipőket.

Cserélnek: ZK—145 típusú szalagos magnót mikroszkópért, hintalovat konyhaszékért, Riga kismotorkerékpárt felnőtt kerékpárra, szobai növényeket használt működőképes varrógépért.

Az ajánlatokat, kívánságokat továbbra is levélben kérjük, pontos címmel, ha van, telefonszámmal. A közhírré tétetett holmik után hétfőn, csütörtökön, pénteken 9—12 óra között a 118-8411-es telefonszámon a 95-ös melléken, vagy levélben a szerkesztőség címén lehet érdeklődni...

TURKÁL

SZELETELT BOMBA (holland)
natúr lében
Tiszta tömeg: 290 g
Töltő tömeg: 170 g

Mit szólna Szaddam Husszein ilyen ajándékhoz?

(Egy konzerven talált feliratot küldött Németh Lászlóné, Tatabánya.)

JAWA 350 köbméteres és Gál ltp-i garázs eladó. Telefon: 15-938.

Nagy lehet a száguldás, ahol 300 köbméteres motorral dübörögnek.

A 24 órában jelent meg (Komárom és Esztergom megyei dolgozók lapja). Ollózta Molnár István, Tata.

Főv. XII-I. Ker. Ingatlankezelő Vállalat

— 1 fő lakatos művezetőt

felvételre keres:

Abszolút munkaerőhiány,

bérezés mínuszban.
(A Nemzeti Sportból ollózta Persa István, Sátoraljaújhely.)

A kerítésen belül vagy kívül, nem ugyanaz...
Bükkszentkereszten fotózta: SZABADI VERA

Az elmúlt hetekben a műsorszünet idejére... c. rejtvényünk pályázati szelvényeinek számozás hibásan jelent meg. Elnézést kérünk.

Szóra sem érdemes!

(Az RTV-ből ollózta Blaskó Zsuzsa, Budapest.)

Hány hét van egy évben?

(A Heves megyei Hirlapból ollózta, Szécsi István, Bélapátfalva.)

Gyorslista

A lottó 1990. október 1. napján megtartott szeptemberi hatos lottó jutalomsorsolásáról, amelyen a 99. heti szelvények vettek részt:

5 055 426 VÁSÁRLÁSI UTALVÁNY (7 000 FT)
5 067 779 SZERENCSE UTALVÁNY (30 000 FT)
5 636 017 VÁSÁRLÁSI UTALVÁNY (7 000 FT)
5 648 370 VÁSÁRLÁSI UTALVÁNY (9 000 FT)

IRÁNY A NAGYVILÁG

A család kedvence, alighogy betölti tizennyolcadik évét, fellázad:

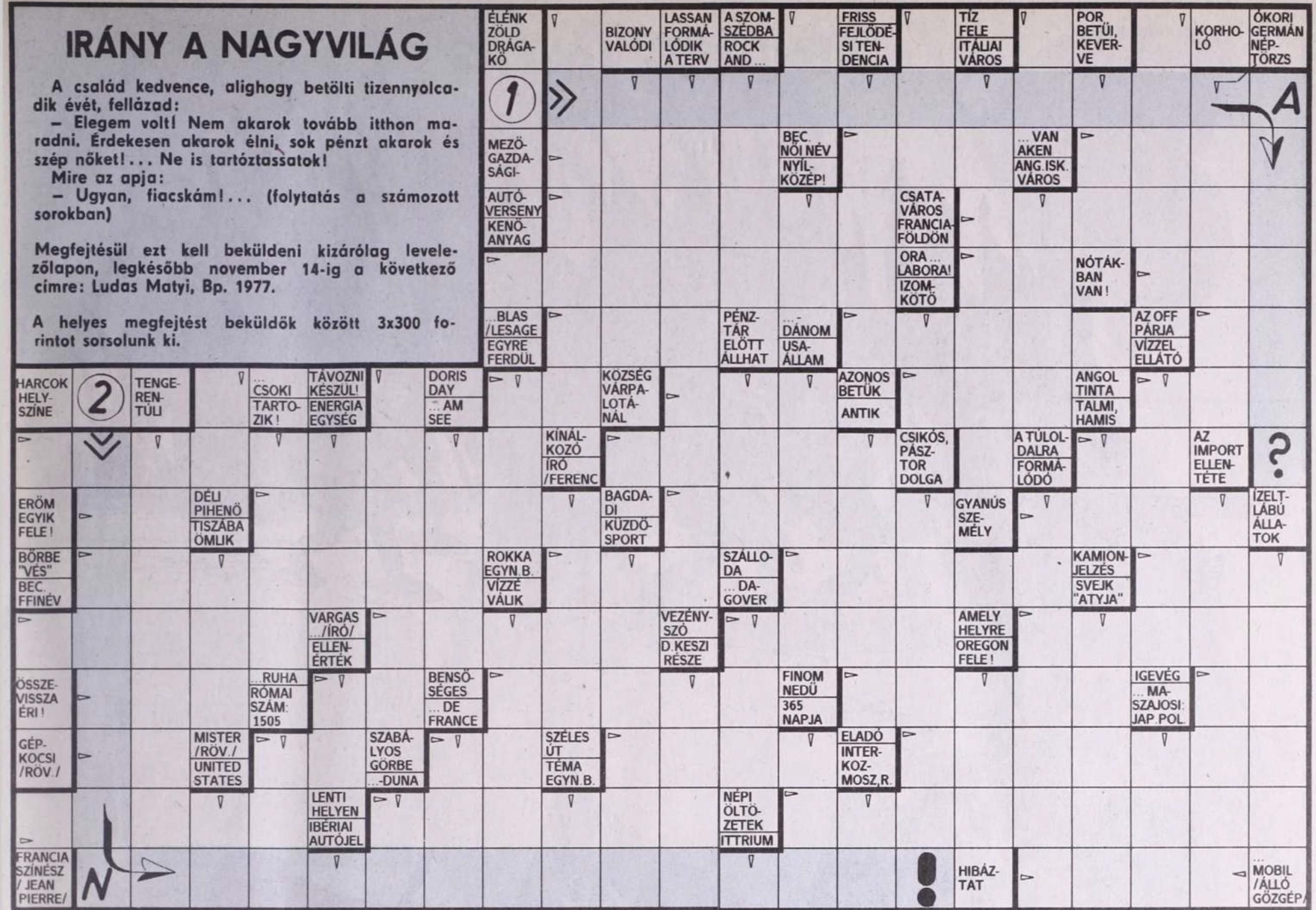
– Elegem volt! Nem akarok tovább itthon maradni. Érdekesen akarok élni, sok pénzt akarok és szép nőket!... Ne is tartóztassatok!

Mire az apja:

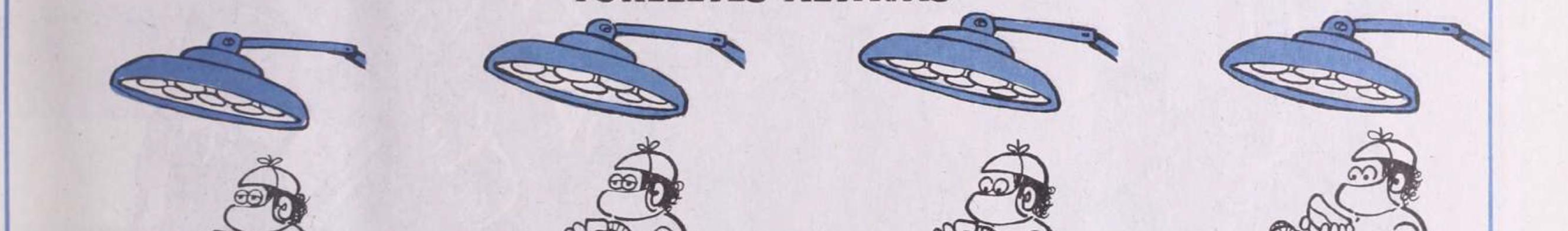
– Ugyan, fiacskám!... (folytatás a számozott sorokban)

Megfejtésül ezt kell beküldeni kizárólag levelezőlapon, legkésőbb november 14-ig a következő címre: Ludas Matyi, Bp. 1977.

A helyes megfejtést beküldők között 3x300 forintot sorsolunk ki.

TÖKÉLETES ALTATÁS

Ludas Matyi

Főszerkesztő: DLUHOPOLSZKY LÁSZLÓ
Főszerkesztő-helyettes: PÁPAI GÁBOR
Szerkesztőség: Budapest VIII., Gyulai Pál u. 14. 1977
Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat, Budapest VIII., Blaha Lujza tér 3. Telefon: 138-2399,138-4300

SZATIRIKUS HETILAP. Felelős kiadó: HORTI JÓZSEF vezérigazgató. Terjeszti a Magyar Posta. Előfizethető bármely hírlapkézbesítő postahivatalnál, a Posta hírlapüzleteiben és a Hírlap-előfizetési és Lapellátási Irodánál (HELIR) Budapest XIII., Lehel u. 10/A 1900, közvetlenül vagy postautalványon, valamint átutalással a HELIR (tel.: 215-8860) 215-96 162 pénzforgalmi jelzőszámra. Előfizetési díj egy hónapra 54 Ft, negyedévre 162, fél évre 324, egy évre 648 Ft. Hirdetésfelvétel: Hírlapkiadó Vállalat hirdetési osztály. Telefon: 138-4669, 138-4707, 138-4456.
Telefax: 138-3331.
Készült a Zrínyi Nyomdában, Budapest (90.2308 45-66-22) rotációs ofszeteljárással.

Felelős vezető: GRASSELLY ISTVÁN vezérigazgató
HU ISSN 0134-0611

A 43. számban megjelent rejtvényünk helyes megfejtése:
„Ha te is kevesled, miért nem küldtél nagyobb csomagot?"
300–300 Ft-ot nyertek:
Markó Attiláné, Pápa, Kilián ltp. 19. III/9. 8500
Farkas Irén, Budapest, Zászlós u. 8. 1143
Horváth Rezső, Kecskemét, Serfőző u. 18. 6000
A nyereményeket postán küldjük el.

KEDVES OLVASÓ!

A hetilapok, folyóiratok sokszor zord intelmet küldenek Önnek. Arról, hogy kéziratokat nem őriznek meg és nem küldenek vissza. Mi viszont készségesen vállalkozunk arra, hogy a beküldött karikatúrákat, humoreszkeket — ha azok szerintünk közlésre még nem alkalmasak — visszaküldjük a szerzőnek, ha ezt kéri, és persze, ha felbélyegzett, megcímzett borítékot is mellékel. Tetszik tudni, bennünket sem vet fel a pénz.

A szerkesztőség

RENDSZERVÁLTÁS

DILEMMA

